

Preek ds. G. Zomer – Ruth 3 : 9 – 13

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters,

Wie onder de invloed is van de moderne emancipatie-idealen van onze tijd, zal moeilijk uit de voeten kunnen met dit hoofdstuk dat we daarnet gelezen hebben; het derde hoofdstuk van het boek Ruth.

Hier wordt ons beschreven hoe een vrouw een man benadert.

En in het gesprek dat dan volgt is haar eerste woord: "Zie ik ben Ruth, uw dienstmaagd". Even later nog eens datzelfde woord: 'dienstmaagd': "Spreidt uw vleugelen uit over uw dienstmaagd". Nee, dat begrijpen we in deze moderne 21e eeuw echt niet meer. De vrouw die zich, heel nederig, de dienstmaagd van haar man noemt. Misschien zegt men nog: "Ach ja, dat paste toen in dat cultuurpatroon, hè? Men gebruikte toen hele deftige woorden, die vandaag compleet verouderd zijn. Maar die tijd hebben we nu gehad. Man en vrouw hebben gelijke rechten, zijn gelijkwaardige partners".

U kent de leuzen wel. Dan gaan zelfs de vuisten omhoog: "Wij vrouwen eisen. Baas willen we zijn, baas in eigen buik enz".

Dienstmaagd? Kom nou, we laten ons niet degraderen, we laten ons niet discrimineren.

De wereld, de straten van de wereld, zijn vaak vol met spandoeken en met protestleuzen. U kent ze wel. <> Maar Ruth wil dienen, ze wil Boaz dienen. En Boaz wil zijn heerlijkheid als lossers aan haar bewijzen.

En toch valt er ook nog iets anders op in dit hoofdstuk. Het is toch maar zo dat het initiatief eigenlijk uitgaat van twee vrouwen, Naömi en Ruth. Ja, in feite doet Ruth hier in deze nacht op de dorsvloer aan Boaz een huwelijksaanzoek. Want daar komt het eigenlijk wel op neer.

Die term "breidt uw vleugel uit over uw dienstmaagd", is die hier dan toch een soort emancipatie, in de zin van wij vrouwen eisen? Hoe zit dat eigenlijk in Ruth 3?

Gemeente, u moet die hele moderne emancipatieproblematiek maar uit uw hoofd zetten, want dat is de problematiek van de revolutie. Hier is geen sprake van revolutie, hier is alleen maar reformatie.

Hier in deze oude tijd, toen er nog geen koning was in Israël, en iedereen deed wat recht was in zijn eigen ogen, TOEN, toen werd op de dorsvloer van Boaz niet gepleit voor de rechten van de mens, voor de rechten van de vrouw. Nee, hier werd gepleit óp de rechten van het Verbond. Want u bent de lossers, Boaz, naar de wet van het Verbond en naar het evangelie in de wet van het Verbond.

En dat in een tijd van deformatie en revolutie, daar was toen ook dié tijd vol van. Maar hier in hoofdstuk 3 zien we de advent van Jezus Christus, die op weg is om zich een bruid te verwerven. Om zich een bruid los te kopen door te voldoen aan het recht van God. En in die weg van voldoening aan het recht van God, triomfeert de liefde van God voor onze lossing.

Ik predik u het Woord van God uit het boek Ruth als volgt:

Thema: Christus schakelt Boaz en Ruth in als medewerkers van God, op de weg van zijn advent:

We letten op drie dingen:

1. De vrouw is de heerlijkheid van de man;
2. De man is de heerlijkheid van Christus;
3. Christus is de heerlijkheid van God.

Gemeente, broeders en zusters,

Wie z'n Bijbel kent, weet meteen dat in deze drie punten gezinspeeld wordt op een nieuwtestamenteisch Bijbelhoofdstuk: 1 Cor. 11. De woorden van de apostel Paulus, die een scherp wapen vormen tegen het zo-even genoemde revolutionaire emancipatiestreven van onze tijd.

De apostel schrijft daar in 1 Cor. 11: "Ik wil echter dat gij dit weet: Het hoofd van iedere man is Christus, het hoofd der vrouw is de man, het hoofd van Christus is God".

En even later over de man: "Hij is het beeld en de heerlijkheid van God, maar de vrouw is de heerlijkheid van de man". Het gaat ons om te beginnen om dat laatste, de vrouw is de heerlijkheid van de man. Dat is een prachtige uitdrukking. Daarmee wordt de vrouw niet gedegradeerd en ook niet gediscrimineerd. Nee, daarmee worden man en vrouw elk op hun eigen plaats gewezen, naar de scheppingsorde van God in de beginne. Want Paulus gaat verder: "de man is niet uit de vrouw, maar de vrouw is uit de man". "De man is niet geschapen om de vrouw, maar de vrouw om de man".

Paulus heeft Genesis 1 en 2 nooit weggeknipt uit de Bijbel. Nee, ook dat woord van God in Genesis 1 en 2 houdt zijn kracht, tot in het laatste nageslacht.

Wat onze tekst betreft: de vrouw is de heerlijkheid van de man. Ruth is de heerlijkheid van Boaz.

Boaz mag zijn heerlijkheid als lossers aan Ruth gaan bewijzen in het aanstaande huwelijk, want dat is hier duidelijk op komst. In Ruth 3, daar wordt door God, door Jezus Christus aan gewerkt. Dan zal het leven van Ruth straks als vrouw en moeder heerlijk openbloeien, zodat haar naam straks stralend geschreven wordt op de eerste bladzijde van het nieuwe testament, het geslachtsregister van Jezus Christus. Dat is ook voor vandaag het allesbeheersende uitgangspunt.

U kunt het verhaal in hoofdstuk 3 ook wel als een menselijk romannetje gaan lezen, maar dan gaat u met uw gedachten al heel gauw een totaal verkeerde kant uit. En dan is Naomi zoiets als een handige, berekenende schoonmoeder, die een sluw plannetje heeft bedacht om haar schoondochter, die al zo vroeg weduwe is geworden, aan een tweede huwelijk te helpen. En ja, dan blijkt Boaz een prima partner te zijn. Hij is immers een zeer vermogend man, zo lazen we in hoofdstuk 2 vers 1. Er zit daar aardig wat geld en dus moet Ruth die kant maar uit, dan zijn we tenminste samen uit de zorgen.

Ja, we moeten ons echt wapenen tegen een romantische vertekening, een karikatuur van het mooie en reine verhaal uit het heilige Woord van God. Wie met zwoele en onreine gedachten en een vuil hart gaat lezen, zegt misschien: "Nou, Naomi en Ruth spelen hier toch maar een gevaarlijk spelletje. En er zal in die nacht op de dorsvloer van Boaz nog wel meer gebeurd zijn. Het zal je maar gebeuren, om als vrijgezel midden in de nacht een vrouw aan het voeteneind van je bed aan te treffen".

Gemeente, laten we oppassen en ons niet vergrijpen aan het heilige Woord van de heilige God.

Hier is alles kostelijk, rein en teer. Onze bevlekte en bezoedelde gedachten moeten zich laten reinigen door de Heilige Geest van God. En wanneer we onder het gezag van de Geest blijven vanochtend, dan lezen onze verwonderde ogen hier heilshistorie. Geschiedenis van de advent van Jezus Christus, die op weg is naar de troon van de theocratie. Een slim plannetje van Naomi? Welnee, zij zelf heeft gezegd aan het eind van het tweede hoofdstuk, toen Ruth van de akker van Boaz thuis kwam: "Gezegend zij hij door de Here, die zijn goedertierenheid niet heeft onttrokken aan de levenden en de doden. Die man is aan ons verwant, hij is één van onze lossers".

Kijk, daar breekt de Heilige Geest haar tot nu toe zo bedroefde mond open. In hoofdstuk 1 zei ze nog: Noem mij niet Naomi, de liefelijke, noem mij Mara, want de Almachtige heeft mij veel bitterheid aangedaan. Vol ben ik heen gegaan, maar leeg heeft de Here mij doen terugkeren. De Almachtige heeft mij kwaad aangedaan. Dat was toen de taal van een bitter bedroefd en beproefd hart, het eind van hoofdstuk 1.

Maar aan het eind van hoofdstuk 2, daar horen we uit Naomi's mond de belijdenis van de Here, de Here die de weg van Zijn verlossing NOOIT laat doodlopen in de leegte. In het Verbond is er goedertierenheid, zegt ze, voor de levenden en voor doden. Elimelek is weg en Machlon (de man van Ruth) is jong gestorven. Maar er is goedertierenheid, Verbondstrouw van God, over de grenzen van dood en graf heen. Kijk, dat geloof leeft hier op in het hart van Naomi en dan gaat het geloof aan het werk. Want geloof zonder werken is dood.

Mijn dochter, zegt Naomi in hoofdstuk 3 vs 1: "... zou ik voor u geen rust zoeken, opdat het u welga?" Prachtig gezegd! Zou ik voor u geen rust zoeken? Een vrouw moet rust vinden in haar huwelijk, zich veilig weten bij haar man op de wegen van het Verbond.

Ruth heeft toch haar geloofskeus gedaan: "Uw volk is mijn volk en uw God is mijn God"? Nu, dan is er voor haar rust te vinden, hier wordt de rust geschonken, hier in het Verbond van God, in de gemeenschap van het volk van God! Dat was ook de belijdenis van Boaz, die we in de vorige preek hoorden: "Gij zijt komen schuilen onder de vleugelen van de Here, de God van Israël, en nu valle uw loon u onverkort ten deel van de Here".

Kijk, Naomi en Ruth zijn vergaderd, samengebracht in de eenheid van het ware geloof, vergaderd door de Zoon van God in de ene heilige algemene christelijke Kerk, waarbuiten geen heil is, maar waarbinnen al het heil te zoeken en te vinden is. Heil in de zin van levensbloei. Heil in de zin van overwinning van de armoede en rouw en verdriet en heel veel pijn. Dat is nu bij de Here te vinden.

En dan denkt Naomi aan de Wet, aan het evangelie van de Goël, de lossers, en Ruth denkt met haar mee. En dan gaan ze samen aan het werk, aan het werk met de Wet. Nou, je kunt met mindere dingen aan het werk zijn, ook als twee weduww Vrouwen. Aan het werk met de Wet en met het evangelie.

De Wet is evangelie, blijde boodschap. Want wat betekende de wet van de lossing, zoals die is vastgelegd in Leviticus 25? Nu, kort gezegd met de woorden van Ps. 72, die we zo even zongen:

"Ellendigen zal hij bevrijden van onrecht dat hen drukt;
en armen redden uit hun lijden, vertreden wie verdrukt".

Ja, de wet van de lossing was de Wet van Gods bijzondere zorg voor de armen.

Wanneer iemand door armoede genoodzaakt was erfgrond te verkopen om zodoende weer aan de nodige contanten te komen, dan moest een familielid inspringen, die had dan het eerste recht van koop, zodat de erfgrond toch in het bezit van de familie bleef. Het land van de belofte was door de Here destijds uitgedeeld aan families en geslachten, als erfenis door de geslachten heen, om daar te wonen tot in lengte van dagen. Dat betekent (en dat is het evangelie in de Wet van de lossing in het Verbond van God): je bent nooit aan het eind, je bent nooit ten einde raad, er is altijd toekomst.

"Als g'in nood gezeten, geen uitkomst ziet, wil dan nooit vergeten: God verlaat u niet!"

Dat is de belofte van Leviticus 25: "De erfenis wordt bewaard voor de erfgenamen". Kijk, dat is nu de heerlijkheid van de Goël, de lossers, die in z'n Goëldienst de heerlijkheid van de God van het eeuwig Verbond der genade laat schitteren voor de armen. En zo wordt Ruth hier de heerlijkheid van Boaz als lossers.<>

Maar nu blijft er nog één vraag open. Die Goëlwet van Leviticus 25, die verplichtte Boaz nog niet om Ruth ook als vrouw te accepteren, een nieuwe echtgenoot voor een jonge weduwe. Dat was mogelijk door een andere wet, die u vindt in Deuteronomium 25: de wet over het zogenaamde zwagerhuwelijk, het leviraat.

En formeel, naar de letter van de wet, kunt u nu zeggen: daar had Boaz toch geen boodschap aan? Hij hoeft helemaal niet met Ruth te trouwen overeenkomstig Leviticus 25. Toch hebben ze blijkbaar alle drie begrepen dat deze twee verschillende wetten, Leviticus 25 en Deuteronomium 25, vlak tegen elkaar aan liggen en samen één evangelie van God vormen. De erfenis wordt bewaard voor de erfgenamen (Leviticus 25), maar de erfgenaam wordt ook bewaard voor de erfenis. (Deuteronomium 25). Maar wanneer Boaz wel het land van Elimelek gaat lossen, maar niet Ruth als zijn vrouw aanneemt, dan blijft het land wel in de familie, maar waar is de erfgenaam, de wettige erfgenaam? Als er geen huwelijk komt en als er uit dat huwelijk geen zoon geboren wordt, dan sterft het geslacht van Elimelek toch uit. Het geslacht van Elimelek deelt dan niet in de Messiaanse toekomst van God. En niet delen in de toekomst van de Messias, dat is een ramp.

Kijk, gemeente, dat lijkt even wat moeilijk en ingewikkeld, maar deze twee weduwen, deze oude en jonge weduwe, zijn met de wet van God aan het werk gegaan. En ze hebben de eenheid van de wet gezien en ze hebben het evangelie in de wet ontdekt.

Toen rijpte daar het plan van Naomi, en dus wordt er helemaal geen gewaagd spel gespeeld in deze nacht. Er is hier sprake van heilige ernst.

Ruth legt zich neer aan de voeteneind van Boaz' bed. En in het nachtelijk gesprek dat volgt, houdt ze Boaz aan zijn eigen woorden. Hij had gezegd, hoofdstuk 2 vers 12: "Gij zijt onder de vleugelen van de Here komen schuilen". Nu, dan antwoordt Ruth in hoofdstuk 3: "Spreidt gij nu uw vleugels uit over uw dienstmaagd, want gij zijt de lossers". Dat ene woord, vleugel, kan twee betekenissen hebben. Een vleugel waaronder

geschuld kan worden, zo gebruikte Boaz het woord in hoofdstuk 2. Daar wordt bescherming en veiligheid genoten. Maar het kan hier ook betekenen, hier in hoofdstuk 3: de deken van het huwelijksbed, spreidt die over mij uit, Boaz, want ik ben toch bij de Here komen schuilen? Dat hebt u zelf gezegd. Nu, daarom kom ik nu schuilen bij u. Rust, veiligheid, bescherming en levensbloei zoeken bij u. Want u bent de lossen, en de erfenis wordt toch bewaard voor de erfgenaam, maar de erfgenaam wordt toch ook bewaard voor de erfenis?

Ja, hier pleit Ruth op de genaderechten in het Verbond van God. Nee, hier is geen vrouw die zich, in een vlaag van verliefdheid, opdringt aan een man, op een onbeschaamde manier. Wie dat hier wil lezen, die leest niet in het boek van Gods Verbondgeschiedenis, van Gods heilshistorie in Christus Jezus. Ja, Jezus Christus is hier aan het werk, want Hij is het geheim van Leviticus 25 en van Deuteronomium 25. Hij is de waarheid en het fundament van de Goëldienst en van het Levitische zwagerhuwelijk. Jezus Christus brengt hier Boaz, Zijn vader naar het vlees, en Ruth, Zijn moeder naar het vlees, op deze dorsvloer in deze nacht naar elkaar toe. Alles in Ruth 3 ademt de Geest van Jezus Christus, die leeft en werkt in Ruth, in Naomi en Boaz.

Kijk, gemeente, hier is alles in het Verbond opgenomen. We zijn een aantal weken geleden begonnen met deze preken over het boek Ruth. We hebben het ook in de eerste preek genoemd: de zaken van de omgang tussen man en vrouw, tussen jongens en meisjes. Hoe en waar vinden zij elkaar? We hebben het gehad over de weg náár het huwelijk en daarna ook over de weg ván het huwelijk.

Het samenleven van man en vrouw in het huwelijk. En u mag wel weten: op dit punt zijn er veel zorgen. We moeten in deze dingen samen terug, want er is bijzonder veel huwelijksnood, ook in de gereformeerde kerken. We moeten terug naar de uitgangspunten van Gods Verbond en Zijn woorden, en die als onze schatten gadeslaan. De uitgangspunten van Wet en Evangelie, daar moeten we naar terug. Nee dat is niet streng, dat is niet hard, dat zet geen domper op de vreugde. Nee, dan zien we juist de belofte van God, die het leven doet bloeien en opbloeien. Maar degene die ongeremd en onbeheerst bijvoorbeeld in zijn jeugd de verliefdheid haar gang laat gaan en de Wet van God vergeet, die kan zich wel verbeelden dat hij op weg is naar een gelukkig huwelijk.

Maar broeders en zusters, wat is geluk? Dat is toch voor alles éénheid in de Here? Samen in het Verbond en in de Kerk van God?

Ik zeg niet dat er geen verliefdheid in het spel was bij Boaz en Ruth. Tussen de regels door zien we die echt wel, maar de romantiek maakte niet de dienst uit. Er was om te beginnen éénheid voor de Wet van God en voor de dienst van God. Liefde is blind, zeggen de mensen. Dat is niet waar, liefde is niet blind. Want liefde leest, liefde leest de Wet van God.

Jongens en meisjes in de Kerk, vraag toch in het gebed aan God om een man of een vrouw uit Zijn hand. Of is dat alleen maar op de trouwdag een vroom zinnetje uit het huwelijksformulier: "Dat God in zijn wijsheid man en vrouw samenbrengt en hen in diepe levenseenheid aan elkaar verbindt".

We hebben het wel eens gedacht tijdens een huwelijksbevestiging, als we een geknield bruidspaar in de Kerk zagen: ze zullen later toch wel samen blijven knielen, ook na de trouwdag?

Ik denk aan allerlei dingen. We noemen het samen op vakantie gaan van verliefde en verloofde jongelui.

En als we ze dan waarschuwen, zeggen ze tegen je: "O, vertrouwt u ons niet?" Nou, ze mogen het wel weten: "neen!". Ik vertrouw ons onreine hart niet en vertrouw ons verdorven vlees niet.

Meisjes in de kerk, flirt niet met iedere jongen die achter je aan huppelt en let op je kleding. Het mag best leuk en vlot zijn, maar waarom moet het zo sexy, dat je niet weet waar je kijken moet?

Jongens in de kerk, loop altijd weg als er schuine moppen verteld worden, en houdt je leven rein.

Vaders en moeders, laten we op de lectuurbak letten, daar liggen soms ook in onze gezinnen van die krantjes en tijdschriften in die bol staan van bloot seksueel getinte verhaaltjes.

Vroeger zag je van die reclameauto's rijden met op de ene kant: "Revue ontspant", en op de andere kant: "Revue ontbloot", nu dan weet je het wel.

Ja, er is in onze tijd ontzettend veel huwelijksnood. Wie zal het leed tellen dat nooit voor de dag komt, dat in stilte geleden wordt? Waar man en vrouw al jaren lang bezig zijn elkaar kwijt te raken, elkaar niet meer begrijpen?

Broeders en zusters, als dat bij u het geval is, dan moet u samen terug naar het Verbond van God. Dat is de les van het boek Ruth. En daarin ligt het evangelie, ook van huwelijksbloei, voor u klaar.

En samen in de binnenkamer van uw huwelijk naar uw God terug, dan vindt u daar bij Hem ook elkaar terug. Dat zal een maatschappelijk werker u waarschijnlijk niet vertellen, of de man moet gereformeerd zijn. Dan móet hij het u vertellen. In de Kerk wordt dit wél gezegd, want in de Kerk worden de beloften van God gepredikt en daar wordt de zegen van de beloften toegezegd.

Ook deze twee, Boaz en Ruth, mochten elkaar vinden in de Here. Bijzonder mooi is de reactie, die eerste reactie van Boaz: "Gezegend zult gij zijn door de Here". Ja, dat is het allereerste wat hij Ruth toewenst. De zegen van de Here. Wat hij Ruth toezegt, daar mag zij op rekenen. Ook in hoofdstuk 2 had hij zoiets al gezegd: "Uw loon valle u onverkort ten deel van de Here, onder wiens vleugelen gij zijt komen schuilen".

Als er een huwelijk komt, dan alleen onder de zegen van de Here, en anders niet. En de zegen van de Here wordt geschonken in de weg van geloof in gehoorzaamheid.

Dat geloof en die gehoorzaamheid en volharding in de geloofskeus, die ontdekt Boaz bij Ruth. Hij zegt: "Gij hebt met uw laatste liefdesdaad de eerste nog overtroffen, doordat gij geen mannen nagelopen zijt, hetzij arm of rijk." De eerste liefdesdaad van Ruth, dat was de keuze voor de Here en Zijn Volk. Nu komt de tweede liefdesdaad er nog overheen en er achteraan. Ze had zich kunnen weggeven aan de eerste de beste jongen uit Bethlehem. Zo van: als ik maar weer getrouwd raak, met wie dan ook, wat kan mij het ook schelen. Nee, Boaz merkt in Ruth op, dat ze blijft op de weg van de Here, dat ze handelt naar de normen van de Here.

Zij meldt zich bij de lossen en smeekt om zijn vleugels over haar heen. De deken van Boaz huwelijksbed, die staat bij haar voor de vleugels van de Here. De verticale liefde tot God normeert de horizontale liefde die hier bezig is te groeien. Ja, dat beheerst de liefde vanaf het begin tussen deze twee.

Want let maar op, ze vallen vanaf het begin elkaar niet in een vlaag van verliefdheid in de armen en ze beginnen geen spelletjes te spelen hier op deze dorsvloer in deze nacht. Nee, Boaz realiseert zich meteen: er is nog een andere lossen, eentje die dichter bij Ruth staat dan ik en die heeft de eerste rechten, de eerste plichten.

Ik moet aan het werk, dat eist de Wet van God. En de Wet van God is nummer 1. En dan gaat hij prompt de volgende morgen aan de gang. Stipt en heel precies wordt de Wet van God geëerbiedigd.

Ja, dat komt puur door de Geest van God. Dat is reformatorische wederkeer naar het Woord van God in een tijd dat er geen koning was in Israël, toen ieder deed wat goed was in eigen ogen. Maar dat doet Boaz niet.

Deze boer uit Bethlehem kent de vreze van de Here, als het begin van de wijsheid. Hier, bij het begin van zijn huwelijk: eerst de Wet van God, eerst het recht van God. Nee, dan is hij geen regelneef en dan is hij geen wetticist, want het blijkt dat hij ook het evangelie in de wet heeft ontdekt.

De evangelische éénheid van Leviticus 25 en Deuteronomium 25. We lezen in hoofdstuk 4 dat Boaz die latere lossen aanroept, die de eerste plichten heeft. Die man wil wel naar Leviticus 25 handelen, maar niet naar de geest van Deuteronomium 25. Hij wil zichzelf wel verrijken door een stuk land erbij, maar hij wil geen huwelijk met Ruth, om zo de naam van de gestorvene op zijn erfdeel in stand te houden. En dat wil Boaz nu juist wél: de erfenis voor de erfgenaam, en een erfgenaam voor de erfenis. Dat is uit de Geest van Jezus Christus, hierin vertoont deze man de heerlijkheid van Christus. Want zo, gemeente, zal Jezus Christus straks zichzelf een bruid verwerven in een grote liefde. Maar liefde en recht, die zijn één. Hij zal zich een bruid verwerven, maar dan voor de prijs van Zijn bloed, als voldoening aan het recht van God.

Ja, hier in Ruth is alles uit de Geest van Jezus Christus, de bruidegom van Zijn Kerk.

Ruth had de straat op kunnen gaan om te flirten met de jongens van Bethlehem, en dan had ze misschien ook wel een rijke boerenzoon aan de haak kunnen slaan. Maar dan had ze haar leven in eigen hand genomen. Maar de hand van Jezus Christus deed hier een greep naar deze Moabitische, om haar tot Zijn moeder te formeren en straks haar naam te noteren op het eerste hoofdstuk van het nieuwe testament.

Ruth moet de advent van Jezus Christus dienen en dat moet Boaz ook, en hij blijft tot in de puntjes, tot in de finesses en details gehoorzaam aan het evangelie van de Wet.

En daarover roept hij de Naam van de Here aan en zweert er tenslotte een eed bij: Dan zal ik u lossen. Zo waar de Here leeft.

De vrouw is de heerlijkheid van de man. Zijn heerlijkheid als lossen in het Verbond mag Boaz gaan demonstreren aan Ruth, maar dan vertoont de man daarin de heerlijkheid van Christus, die zich een bruid werft in de weg van voldoening aan het recht van God.

En daarin, gemeente, vertoont Jezus Christus de heerlijkheid van God. Want dat is in het oude testament de ere naam van de Here van het Verbond. Hij is de lossen van Israël, de grote Goël, die heel Zijn volk loskoopt en zo uitzicht geeft en de toekomst opent.

Vooraf in de boodschap van de profeet Jesaja komt u telkens weer tegen:

Ik, de Here, ben uw lossen, de Heilige Israëls. Dus niet verlosser, nee heel gewoon alleen lossen.

En Hem prediken wij, Hij die zich in Zijn Verbond uit oneindige liefde en in ondoordringelijk genade uit pure barmhartigheid over ons ontfermt. Wij armen en verdrukten, wij, zonder uitzicht en zonder toekomst. Naomi en Ruth waren ten einde raad, het geslacht van Elimelech zou uitsterven, en zou niet delen in de toekomst van de Messias.

De lijn van dit geslacht liep dood. Nu gemeente, zo, zo zijn wij er van nature allemaal aan toe, ten diepste vanwege onze zonden. Maar zoals Naomi en Ruth de lossen Boaz mochten vinden, zo mogen wij de Christus vinden. En de Christus is de heerlijkheid van God, onze lossen in het Verbond van Zijn genade.

Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons door Zijn grote barmhartigheid, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden, heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen weggelegd is voor u, die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, die gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd. Dat is dankzij uw God, uw lossen, de toekomst.

De erfenis hierboven wordt bewaard voor de erfgenamen, en de erfgenamen hier beneden worden bewaard voor de erfenis. Geliefden, loopt de lijn van uw leven, loopt de lijn van uw geslacht door naar deze toekomst van God?

Dat moet beheersend en beslissend zijn voor onze huwelijkskeuze en ons huwelijksleven. Komt, mannen en vrouwen, jongens en meisjes, wil toch schuilen onder de vleugels van de Here.

Daarbuiten is het nergens veilig, daarbuiten is er geen toekomst.

U bent voor mij een schuilplaats in gevaren

en voor benauwdheid zult U mij bewaren.

U hebt met jubelzangen mij omringd,

nu al uw volk van uw verlossing zingt.

Amen.